

UPRAVNI SUD U SPLITU

362

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sucu tog suda Leandri Mojtić te Ljiljani Lijić, zapisničarki, u upravnom sporu tužiteljice Mirjane Pavić iz Splita, Dubrovačka 65, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, (ranije Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije – HAKOM), uz sudjelovanje HP – Hrvatske pošte d.d. Zagreb, Jurišićeva 13, kao zainteresirane osobe, koju zastupa opunomoćenik Mislav Polić, odvjetnik u Splitu, Gundulićeva 26, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, odlučujući o tužbi tužiteljice, izvanraspravno dana 26. siječnja 2017.,

presudio je

Odbija se tužba tužiteljice kojom traži poništenje Odluke Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, Zagreb, klasa: UP/I-344-08/12-02/29, urbroj: 376-04/AŠP-12-4 (DM) od 31. listopada 2012., kao neosnovana.

Obrazloženje

Osporavanom Odlukom tuženika Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije (HAKOM), Zagreb, klasa: UP/I-344-08/12-02/29, urbroj: 376-04/AŠP-12-4(DM) od 31. listopada 2012. odbijen je zahtjev korisnice poštanskih usluga Mirjane Pavić iz Splita, Dubrovačka 65, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge odnosno neuručene dvije preporučene pošiljke broj: RA194256861 HR i RB254456964HR u međunarodnom prometu od strane davatelja poštanskih usluga HP – Hrvatske pošte d.d., Jurišićeva 13, Zagreb, kao neosnovan.

Protiv osporavane Odluke tužiteljica je Visokom upravnom sudu u Zagrebu podnijela tužbu 17. prosinca 2012., koju tužbu je Visoki upravni sud RH u Zagrebu svojim rješenjem pod poslovnim brojem UsII-48/2012-3 od 21. svibnja 2014. ustupio Upravnom sudu u Splitu kao stvarno i mjesno nadležnom sudu, a sve na temelju odredbe članka 11. st. 2. Zakona o poštanskim uslugama (»Narodne novine«, broj: 150/13) u svezi s odredbom članka 28. st. 2. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj: 20/10 i 143/12, dalje ZUS-a).

Tužba je kod ovog suda zaprimljena 31. listopada 2014. te je zavedena pod poslovnim brojem UsI-274/14.

Tužiteljica predmetnom tužbom iskazuje nezadovoljstvo načinom na koji je predmetna upravna stvar riješena, u bitnom navodeći da tuženik u obrazloženju svoje Odluke kojom je odbio prigovor korisnice, ovdje tužiteljice, nije naveo zašto dvije predmetne povratnice nisu potpisane od strane djelatnika Suda u Strasbourgu i zašto na istim povratnicama nema službenog pečata navedenog Suda. Tužiteljica u tužbi navodi da ni na potražnicama nema potpisa od strane djelatnika suda u Strasbourgu koji zaprima poštu te da nema ni službenog pečata Suda u Strasbourgu, a da je za uredno zaprimljene poštanske pošiljke jedino mjerodavan potpis djelatnika suda i službeni pečat. Tužiteljica iskazuje sumnju da tužba koju je poslala sudu u Strasbourgu, nikada u izvornom obliku nije stigla na Sud u Strasbourgu, a o čemu da svjedoči dopis Suda iz Strasbourga, koji je tužiteljica dostavila u privitku tužbe označen kao prilog broj 2 (list 4 spisa), iz kojeg dopisa da nije razvidno zbog čega je tužba odbijena jer da članci 34. i 35. Konvencije ne govore ništa o razlogu odbijanja; da je dopis poslan običnom poštom bez pečata Suda i ostalih bitnih sadržaja; da predmetni dopis nije odluka (Decision Letter) kako u naslovu stoji nego obična obavijest, a da prema Sudskom poslovniku Suda u Strasbourgu presude i odluke moraju biti obrazložene. Stoga, da je iz naprijed navedenih činjenica razvidno da se radi o obmani koju je počinio DORH jer da je predmetnom tužbom koju je tužiteljica uputila Sudu u Strasbourgu iskazano nezadovoljstvo tužiteljice radom pravosuđa u Republici Hrvatskoj, a što da se nastojalo prikriti koordinacijom svih nadležnih tijela, između ostalog i HAKOM-a, ovdje tuženika. Tužiteljica navodi kako smatra da su navedene činjenice dovoljne za donošenje odluke, međutim da će po potrebi dostaviti i dokumentaciju kojom će potkrijepiti naprijed navedeno.

Tužba tužiteljice dostavljena je tuženiku na odgovor.

Tuženo tijelo je ovom sudu dostavilo odgovor na tužbu 25. svibnja 2015. zajedno uz spis tuženog tijela navodeći da je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj: 71/14) Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije promijenila naziv u Hrvatske regulatornu agenciju za mrežne djelatnosti, u bitnom navodeći da je predmetna Odluka tuženog tijela, a koju Odluka tužiteljica pobija predmetnom tužbom, donesena na temelju odredbe članka 45. tada važećeg Zakona o poštanskim uslugama (NN br. i 61/11; dalje: ZPU) u postupku rješavanja spora između korisnika poštanskih usluga i davatelja poštanskih usluga HP – Hrvatske pošte d.d. (dalje: HP), u vezi s prigovorom zbog neobavljenih ugovorenih poštanskih usluga uručjenja dvije preporučene pošiljke u međunarodnom prometu, a koju Odluku da tužiteljica neosnovano osporava. Tuženo tijelo navodi da je u konkretnom slučaju tužiteljica pred tuženikom vodila spor sa HP-om, ovdje zainteresiranom osobom, u vezi s prigovorom na izjavljenu ugovorenu uslugu uručjenja dvije preporučene pošiljke s povratnicom za primatelja Europski sud za ljudska prava u Strasbourgu, tvrdeći da pošiljke nisu u cijelosti uručene naznačenom primatelju. Da je tužiteljica pred tuženikom pokrenula rješavanje spora s davateljem usluga HP-om zbog prigovora o uručjenju pošiljaka primatelju, odnosno radi neobavljenih ugovorenih usluga, osporavajući pritom sve dokaze o isporuci spornih pošiljaka; da je u provedenom postupku pred tuženikom, HP kao davatelj usluga dokazao da su obje usluge uručjenja preporučenih pošiljaka obavljene u cijelosti te da je iz očitovanja i dokumentacije priložene spisu, osobito preslika duplikata potvrda o uručjenju naznačenom primatelju, kao nesporno utvrđeno da su obje ugovorene usluge obavljene jer da su predmetni dokazi bili mjerodavni za utvrđivanje uredne dostave. Da isto dokazuje i tužiteljica i to dokazima koje je priložila uz tužbu navodeći primitak pošiljke od strane Suda u Strasbourgu te odgovora toga suda o odbijanju jedne tužbe koja je bila u predmetnim pošiljkama. Također je istaklo da se u postupku pred tuženikom, a u odnosu na konkretni zahtjev za rješavanje spora tužiteljice s HP-om, dokazivalo i utvrđivalo samo i isključivo jesu li ugovorene usluge uručjenja preporučenih pošiljaka obavljene te da je temeljem dokumentacije priložene spisu utvrđeno da su usluge obavljene te da tuženik u skladu sa svojim nadležnostima utvrđenim u tada važećem ZUP-u i nije mogao donijeti drugačiju odluku. Da je tuženik u provedenom postupku izvršio sve odgovarajuće provjere kako bi utvrdio je li HP postupio u skladu s odredbama ZUP-a te nakon toga da je donio odluku kojom je odbio zahtjev tužiteljice; da je dokumentacija u spisu bila dovoljna da tuženik u provedenom postupku pravilno i potpuno utvrdi činjenično stanje i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primjeni materijalni propis, radi čega je predložio da sud odbije tužbu tužiteljice kao neosnovanu.

Rješenjem ovog suda poslovni broj 3UsI-274/14-4 od 18. veljače 2016. pozvana je zainteresirana osoba HP – Hrvatske pošte d.d. Zagreb, Jurišićeva 13, da sudjeluje u ovom sporu te joj je dostavljena tužba tužiteljice, kao i odgovor na tužbu tuženika, na očitovanje a sve u skladu s odredbom članka 19. st. 3. ZUS-a.

Zainteresirana osoba dostavila je ovom sudu odgovor na tužbu 23. ožujka 2016. kojim se u cijelosti priključila navodima tuženika iz odgovora na tužbu, navodeći da je u odnosu na pružene usluge uručjenja preporučenih pošiljaka broj RA 1942566861HR i RB254456964HR HP postupala u skladu s odredbama Zakona o poštanskim uslugama i Općim uvjetima za obavljanje poštanskih usluga te se kao dokaz na navedene tvrdnje pozvala na spis tuženog tijela te odgovor HP-a tužiteljici od 25. srpnja 2012. s priložima (list 20-24 spisa), predlažući da sud odbije tužbu tužiteljice kao neosnovanu.

Na temelju ocjene rezultata provedenog upravnog postupka koji je prethodio donošenju osporavane Odluke, cijeneći činjenicu da tužiteljica u tužbi, a ni tuženik u odgovoru na tužbu izričito nisu zahtijevale održavanje rasprave, niti su predlagale izvođenje kakvih dokaza, to je sud odlučio predmetni spor riješiti bez rasprave, a sve u skladu i na temelju odredbe čl. 36. st. 4. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj: 20/10, 143/12 i 152/14, dalje ZUS-a).

Sud je izveo dokaze pregledom i čitanjem isprava priloženih spisu, kao i spisa tuženog tijela koji je ovom sudu dostavljen uz odgovor na tužbu te svih isprava koje su istome priložene.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, ovaj sud ocjenjuje da tužba tužiteljice nije osnovana.

Odredbom članka 71. Zakona o poštanskim uslugama (»Narodne novine«, broj: 71/14) propisano je da će se postupci započeti prema odredbama Zakona o poštanskim uslugama (»Narodne novine«, broj: 88/09 i 61/11) do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršiti prema odredbama toga Zakona i propisa donesenih na temelju toga Zakona.

U glavi XI. Zakona sadržane su odredbe o zaštiti korisnika poštanskih usluga i prigovorima pa je tako odredbom članka 44. st. 1. Zakona propisano da ako korisnik poštanskih usluga smatra da poštanska pošiljka nije uručena primatelju, ili da mu je uručena sa zakašnjenjem, ili da ugovorena usluga nije obavljena, ili nije obavljena u cijelosti, može davatelju poštanske usluge podnijeti pisani prigovor u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Stavkom 2., istog članka, je propisano da prigovor zbog oštećenja ili umanjenja sadržaja poštanske pošiljke, primatelj ili druga ovlaštena osoba mora podnijeti odmah pri uručjenju poštanske pošiljke.

Stavkom 3., istog članka, je propisano da se ne prihvaća prigovor iz stavka 2. ovoga članka koji je podnesen nakon uručjenja pošiljke, osim u slučaju ako primatelj priloži dokaz da oštećenje ili umanjenje sadržaja poštanske pošiljke nije nastalo nakon uručjenja.